

ஈழத்து நாவல் இலக்கியம் தன்னளவிலான முயற்சிக்கும் சிந்தனைக்கேற்ப இலக்கியப் பாதையில் முன்னேறிச் சென்றுகொண்டிருப்பினும் அது தன்மலே பட்டப் பட்ட விலங்குகளையும் சமுந்தனர்கொண்டதோன் செல்கிறதென்று ஒரு விமர்சகனால் சொல்லமுடியும். இலகயுத்தார்த்தப் பகோகில் மஈழ்கி கரதுத்துநிலயால் தன்னைச் சமுற்றி முன்னேற்றத்தின் சகல சாத தியங்களையும் சிரமமாக கிக்கொண்டதோன் அது நடந்திருக்கிறதென்பது கசப்பானதெனினும் உண்மையானது.

ஆரம்ப காலங்களில் மரபு சார்ந்து நடந்த ஈழத்து தமிழ் இலக்கியம் பின்னால் முற்போக்குப் பாதையில் திரும்பிய வளையிலும் நவீனத்துவத்துக்கான ஒரு மொழியையும் நடையையும் பார்வையையும் கண்டதென்று தொடர்ந்து செல்ல முடியாமற் போனதை குறிப்பாக கியமே. அதனுடைய முன்னேற்றமென்பது அளந்து அளந்து வகைகப்பட்டதாக ஆயிற்று. யுத்தத்தத்திற்குப் பின்னால் நவீன யுத்தத்தம் தோன்றியதென்பதையே பின் நவீனத்துவப் பகோக்குப் பரிட்சிக்கப்பெற்றதென்றோ அதன் வழி இலக்கியம் மொழியால் நடத்தப்படுகிறதென்பதையே அது இன்றவைகையும் புரிந்ததாய்ச் சொல்லிவிட முடியாதே இருக்கிறது. தலித் இலக்கியத்துக்கான முன்னோடி எழுத்துக்களை ஈழத்து இலக்கியம் தந்திருந்தபகோதும் பெருமபைபடக்கபிடிய புனவிலைக்கியமென்றை அது தரமுடியாதிருந்ததின் காரணம் இங்கே இருக்கிறதெனக் கொள்வதில் தவறில்லை.

தமிழகத்தில் முதல் தமிழ் நாவலான வதேநாயகம்பிள்ளையின் 'பிரதாபமுதலியார் சரித்திரம்' 1879இல் தோன்றியதெனில் ஈழத்து முதல் தமிழ் நாவலான சித்திலவெவ்வை மரகை காரின் 'அசனபயேடைய சரித்திரம்' 1885இல் தோன்றிற்றென்பது விமர்சகர் யாவர்க்கும் ஒப்பமுடிந்த முடிவு. எனில் ஈழத்து முதல் தமிழ் நாவல் தோன்றி இன்றைக்கே ஒன்றகோல் நபற்றாண்டுக்கு சிறிது மலேயாகியிருக்கிறது. இந்த நீண்ட கால வரலாற்றில் எடபொருள் குறித்த தன்மையால் எஸ்.பொ.வின் 'தீயும் புதிய களநிலை' குறித்த தன்மையால் பாலமனகோகரின் 'நிலக்கிளி'யும் தளவதையேசப்பின் 'காலங்கள் சாவதில்லையும' பசேப்பட்டாலும் மொழியமைப்பின் வசீ கரத்தாலும் வலுவான உரையாடல்களாலும் இறுகியதும் வெறுபட்டதுமான நடையினாலும் மங்களநாயகம் தம்பையாவின் 'நொறுங்குண்ட இருதயம்' தீ விர வாசகர்கள் மத்தியில்

Written by -தவேகாந் தன்

Sunday, 10 April 2016 23:24 - Last Updated Sunday, 10 April 2016 23:30

மிகுந்த கவனத்தினைப் பெற்றிருந்தது. இதுவே இந்நீண்ட வரலாற்றுப் புலத்தில் ஈழத்து இலக்கியத்தின் சாதனையினைச் சொல்லக்கூடியதாக இருந்தது. இந்நிலையில் அண்மையில் வளர்ந்திருக்கும் நீ.பி.அருளானந்தனின் 'இந்த வனத்துக்கூள்' நாவல் இதுவரையிருந்த ஈழத்து தமிழ் இலக்கியத்தின் மொண்ணதை தனத்தினை நொருக்கிப்போடும் மொழிநடை உரையாடல் மற்றும் பொருள் சார்ந்த விஷயங்களின் வல்லபத்தோடு வளர்ந்திருப்பதை அதன் திசுமைற்ற முன்னறிவிப்புக் கருவாக நான் காண்கிறேன். இருந்தும் ஈழத்திலேயே இது பெருங்கவனம் பெற்றிராதது ஆச்சரியகரமானது.

இந்த நாவலை கடந்த இரண்டு மாதங்களாகக் குமுன்னர் 2016 தமையி மாதமளவில் என்னால் வாசிக்க முடிந்திருந்தது. இக்காலகட்டத்திய எனது நெடும் பயணம் காரணமாக இதுபற்றிய என மனப்பதிவுகளை உடனடியாகச் செய்ய முடியாதபோதும் என மனத்துக்கூள் பரவசமாயும் ஈழத்து இலக்கியத்தின் மலோன நம்பிக்கையைத் தருவதாகவும் இந்த நாவல் இருந்துகொண்டே இருந்தது. இதுவரை கால புனைவிலக்கியப் போக்கை முற்றாக நிராகரித்துக் கொண்ட புதிய வசனநடையும் புதிய மொழிப் பிரயோகமாய் தன்னபை பிரதியாகும் வீறினை உள்ளாகக் கொண்டிருந்தது இந்த நாவல். இதன் ஓவ்வொரு பக்கத்திலும் அதன் மரபமீறிச் செல்லும் கலகம் இருந்தது. தன்னுடைய மொழியையும் நடையையும் இதுவரை காலத்தில் இல்லாதபடி மீறிச் செல்ல இது எடுத்துக் கொண்ட பொருளும் களமும் பெருவாய்ப்பாக இருந்ததெனினும் தன் மீறல்களால் நாவலின் கதையோட்டமும் கட்டமைப்பும் குலரை துவிடாது தன்னகை காதத்துக் கொண்டமை இந்த நாவலின் முக்கியத்துவத்தை உறுதிசெய்வதாக நான் கருதுகிறேன்.

2014 மார்ச்சுமீயில் வளர்ந்திருக்கும் இந்த நாவல் இலங்கையில் தலெங்கு மொழி பசேும் வனக் குறவரின் வாழ்க்கை முறையைப் பசேுகிறது. வனமே கதநைகழ் களமாக அமைகிறது. அவர்களது பசே்சு மொழியையும் அதற்கிணையாக பிரதியின் படபைப் ப மொழியையும் படபை பாளி கயையாண்டிருப்பது இதுவரை ஈழத்து நாவலிலக்கியத்தில் அபிர்வமாக நடந்திருப்பது.

நொச்சிக் குளம் பாஹ் குளம் ஈற்றப் பெரியகுளம் அக்கரபைப் பற்று காஞ்சிரங்குடா மன்னார் சடெடிகுளம் கதிர் காமம் என்று மட்டுமில்லாமல் தமுத்தகேம குடகம் அளிக் கம்பை ஆகிய இடங்களையும் தன கதபை பரப்பாகக் கொண்டிருக்கிறது 'இந்த வனத்துக்கூள்'. கவனிக் கப்பெறாதிருந்த ஒரு சமீகத்தினைக் கண்டதென்று அதன் மொழியையும் உரையாடல் களையும் மிக அற்புதமாகக் கயையாண்டிருக்கிறார் படபை பாளி. நாவலில் உளதாகிய பசே்சு மொழியையே அவர்கள் பயன்படுத்தினார்கள் என பதை என்னால் உறுதிபடச் சொல்ல முடியாவிட்டாலும் இலங்கையின் பலவறே பாகங்களில் அவர்களது வாழ் முறையையும் பசே்சு முறையையும் அவதானித்தவன் என்ற முறையில் இந்த நாவலில் வரும் பாத்திரங்களின் உரையாடல் நம்பகத்தன்மை வாய்ந்ததாய் இருந்ததென்பதை நிச்சயமாகக் கற்றுமுடியும்.

வனத்தின் கழந்தகைளாக வாழும் இவ் இனக் கழமுத்தின் இயல்பு எவ்வாறு பற்றிலகைளால் சீரழிகின்றது என்பதுதான் நாவல் பசேவருகிற விஷயம். தங்கள்

Written by -தவேகாந்தன்

Sunday, 10 April 2016 23:24 - Last Updated Sunday, 10 April 2016 23:30

பண் பாட்டுடனும் வாழ் முறைகளுடனும் வாழும் இவர்களது வாழ்க்கையே பரிதாபப் பசேபப் பட்டிருப்பினும் நாட்பின் பற்றிலமைகையால் இவர்களும் அவதிகளையே நாவல் பிரதானமாகச் சொல்லுகிறது.

இதுபோன்ற இனக் குழுவங்கள் பற்றி ஈழத்து நாவல்களில் குறிப்பாக மலபைப் பற்றுவடேர்கள் பற்றி சிவங்கை ஆழியானின் 'ஜனம் பிமி'போல் பசேபப் பட்டிருப்பினும் நாவலுக்காக படபாளி தரேந்துகொண்ட நடமைக்கியத்துவம் 'இந்த வனத்துக்கள்' நாவலில் அதிகம். தன்னவை வெளிப்படுத்த அது எடுத்துக்கொண்டது பொருளையும் விட நடயாகவே இருக்கிறது. அதனால் தான் அது மரபுமீறியதாக வேற்றுமை உருபுகளையும் வசன அமைப்புகளையும் கையாள்கிறது. ஒரு பிரதிமொழியால் அமைவது என்பதை இந்த நாவல் வலியைக்கொண்ட உறுதிசெய்கிறது.

'சுடதத்து வளர்ந்த உயரமான அந்த மரம் நடுக்க காட்டுக்கள் உள்ள ஒரு மரம் தான். அந்த மரத்தின் வாகான ஒரு கிளையில்; தோத்திக் கிடக்கின்ற தண்டையில் தனீக்கள் மாபிசநைத் தமாதிரி அப்பிப்போய்க் கிடந்தன்' என்று தோடங்கும் இந்த நாவல் ரங்கமுத்து தும் பண்ணா எங்கட்டண்ணா அணவத்து மிங்கோட்பச்சோர் நல்லக்காமசக்கா என பல்வறேபாத் திரங்களோடும் 254 பக்கங்களில் விரிந்துசென்று முடிகிறது. இது வேற்றுமையுருபுகளை இதுவரையான அவற்றின் பயன்பாட்டினடியாக இல்லாமல் வித்தியாசமாகப் பிரயோகிப்பது சுவையாகவே இருக்கின்றது. 'இப்போ வேண்ணிறக் காட்டுப்பிபித்த மரமொன்று அவர்களது கண்கள்குச்சந்தித்தது' என்பதுபோல் பல்வறே வேற்றுமையுருபுகளும் இலக்கணம்மீறிய பயன்பாடுகொள்கின்றன.

இயக்கமொன்றின் பிரசன்னத்தவை அவர்கள் காண்கிற காலத்திலிருந்து அவர்கள் மலோன பொலிஸ் இராணுவ வன்முறை தோடங்குகின்றது. உரிமைக்கான போராட்டத்தில் பாதுகாப்புப் படையினரின் தாக்குதல்களைத் தமிழர்கள் அடக்கிறார்கள் எனில் தமிழர்களாயில்லாத இந்த இனக் குழுமம் தமிழ்போன்ற ஒரு மொழியைப் பசேவதாலயே கதைசெய்யப்பட்டும் காவலில் வகைக்கப்பட்டும் இன்னல்களை அடவைதவை நாவல் தெளிவாகப் பசேகிறது. தம் இன்னலின் காரணமே தெரியாமல் அவர்கள் அடையும் குழப்பமும் கலக்கமும் மனத்தவை அதிரவகைக்கின்றன.

நிலைபற்றான ஒரு சமீகமாக முன்னறே அவர்கள் மத்தியில் இறங்கியிருந்த கிறித்துவமதம் வழிகாட்டுகிறது. குக்பாதரின் உதவியால் அவர்கள்கு பங்கீட்டுமத்திரயையும் கிடகைக்கிறது. புனித சுவரேயர் தவோலயம் அவர்களது குடியிருப்புக்கு மத்தியில் எழுகிறது. கிட்டற்றவாச் சங்கமும் கிராம அபிவிருத்திச் சங்கமும் தோன்றுகின்றன. அப்போதுதான் பாதுகாப்புப் படையும் வன்முறைக்கும் பல்களும் அவர்களவை தமிழ் இயக்கங்கள்கு ஆதரவானவர்களாக இனங்காணுகின்றன. அதனால் அவர்களது குடியிருப்பே எரித்து நாசமாகக் கட்டுகிறது. அவர்களும் கொலைமற்றும் பணைகள் மலோன பாலியல் வன்முறைகள்கு ஆளாகின்றார்கள். அழிவுகளின் பின் அவர்கள்கு கான அகதிமுகாம் ஏற்படுத்தப்பட்டிருப்பினும் அவர்கள் அங்கிருந்து விலகியபோது பெருமளவு எண்ணிக்கையில் குறைந்ததுபோயிருந்தார்கள். நற்றியெழுப்பது குடும்பங்களாக அங்கே சென்றவர்கள் இருநிற்புத்து எண்ணிக்கையினராக வெளியறேனர். இவ்வாறாக அவர்கள் மலே இனக் கலவரமும் யுத்தமும் இறக்கிய பாதிப்பின் சோகத்தவை எடுத்துரைத்திருப்பதை நாவலின் பிற்பகுதி முழுக்க காணமுடியும்.

அகதிமுகாமவிட்டு நீங்கும் இவர்கள் புதிதாக ஒரு புலத்தில் குடியிறேற்படும்வதும்

Written by -தவேகாந்தன்

Sunday, 10 April 2016 23:24 - Last Updated Sunday, 10 April 2016 23:30

அதன் வழி தம் வாழ்வியலே மாற்றம் காணும் இவர்கள் தம் சொந்த மண்ணான இந்தியாவை அடக்கிற ஏக்கங்களில் மிதப்பதும் இறுதியாகப் பச்சைப் பட்டுகிறது. இச்சமீகத்தின் இயல்பான இரூபம் சிங்கள-தமிழ் இனக் கலவர காலங்களிலும் யுத்த காலத்திலும் எவ்வாறு பாதிக்கப்பட்டது என்பதை நில் தளையாகவே எடுத்துரைக்கின்றது. யுத்த காலமொன்றில் விளிம்புநிலை மனிதர்கள் எவ்வாறு பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் அவர்களது இனத் தொகையே எவ்வாறு சிறுக்கச் சிறுக்க அழித்தொழிக்கப்படுகிறது அவ்வினத்தூப்பணிகள் பாலியல் ரீதியாக எவ்வாறானதாக காலங்களைச் சந்திக்கிறார்கள் என்பனவற்றையெல்லாம் தமிழர்மீது புரியப்பட்ட வன்முறையின் மறைமுக விளக்கமாகவே என்னால் புரிந்துகொள்ள முடிந்திருந்தது. ஒன்றை விளக்கிச் சென்றால் சமீபத்தில் இன்னொன்றினையும் புரியவைத்த இந்த முயற்சி சமீகாலத்து இலத்தீன் அமெரிக்க மாயாவாத நாவல்களுக்கான பண்பாக விமர்சகராக இருக்கிறது.

கதைக்கான ஒரு மொழியையே நாவல்களையாண்டிருந்தபோதும் அது இன்னும் சிறப்பாகச் செப்பனிடப்பட்டிருக்க முடியாமென்றே கருத்ததோன்றுகிறது. அர்த்தம் நகரமற்றுத்து அடம்பிடிக்கிற அளவுக்கான நட்சை சிக்கல்களையும் சில இடங்களில் இது சந்திக்க நேர்வது இதனால் தான். நாவல் நகரச்சியின் இடையிடையே படையாளியே நேரடியாக கருத்துச் சொல்ல முன் வருவது இதன் இன்னொரு பலவீனம். மலேயம் இந்த நாவல் பற்றி சொல்வதற்குள்ள விமயம் இதன் பதிப்புச் சார்ந்தது.

ஒரு தீவிர வாசகனுக்கு அவன் வாசிக்கும் மொழியின் எழுத்துருவானது மிகமிக மூக்கியமானது. அதாவே வாசிப்புச் சுகத்தையும் பெற உதவியாக இருக்கிறது. ஆனால் இந்த நாவல் அந்தச் சுகத்தைச் செய்யும் படியான எழுத்துருவில் அமைந்திருக்கவில்லை என்பதை இதன் குறைகளுள் ஒன்றாக நிச்சயம் சொல்லியாக வேண்டும்.

மரபை மீறிய நடையை இது கைக்கொள்வதும் வேற்றுமையுருபுகளையே வேறுவேறுவிதங்களில் கையாள்வதும் பொருத்தமற்ற நிறுத்தக் குறியீடுகளை இடும்பதும் செய்கிறபோதே வாசிப்பின் இயல்பான வேகத்துக்குத் தடை ஏற்பட்டுவிடுகிறது. அதாவே இதன் சுவையாக இருப்பதில் தீவிர வாசகன் பின்னிற்றதும் இல்லையென்றாலும் வாசிப்புக்கான இடத்தை சல் நிச்சயமாக இருக்கிறது. இதனைத் தாண்டிச் சென்றே பிரதியின் பத்தை அடையவேண்டியிருக்கிறது. குறையாக இருக்கும் இதன் மீண்டும் மீண்டும் மையாக கத்தின் மீலம் நேர்ப்புத்தியிருக்க முடியும்.

இறுதியாக இவ்வாறான தொடர்ந்த ரீச்சியான முயற்சிகளால் ஈழத்து தமிழ் நாவலை ஒரு சிறிவானதும் நேர்ச்சியானதுமான பாதையில் பயணப்பட வகைக்க முடியாமென்று நிச்சயமாக நம்பலாம். அந்தவகையில் வெகு கவனிப்புக்கும் மூக்கியத்துவத்திற்கும் உரிய நாவலாகிறது 'இந்த வனத்துக்கள்'.

baladevakanthan@gmail.com